

[Jimmy Stahr]

synes er betydelig bedre end det, der var tanken.

Det er jo rigtigt nok, som ministeren siger, at mange af disse kulturinitiativer bør tages i det lokale samfund, det er vi overhovedet ikke uenige med ministeren i, og det rigtigste er, at det efterhånden, måske alt sammen endda, lå i det lokale samfund. Det har vi heller ikke noget imod. Vi ved jo også godt, at der er forståelse i en stor del af kommunerne, og især her op til valget har der i hvert fald været meget stor forståelse i en del kommuner for at gøre noget. Den forståelse skal vi selvfølgelig holde fast i, og derfor er det vigtigt, at de tusinde møder og de tusinde initiativer blomstrer rundt omkring. Men jeg synes ikke, at ministeren alligevel skal give den mulighed fra sig, som det er at have et bundt gulerødder – og det er jo i virkeligheden det, dette er – et bundt gulerødder, som ministeren på passende tidspunkter kan give ud for at sætte noget i gang. Jeg tror egentlig, at jeg, hvis jeg var minister, ville synes, at det netop ville være spændende at have nogle penge, jeg kunne sætte noget i gang med. Jeg ville måske opfatte det som en af mine vigtigste opgaver som minister at have en mulighed for at sætte noget i gang, og det er derfor, at jeg i dag synes, det er godt af os, at vi presser ministeren, selv om det er et utaknemmeligt job at skulle gøre det.

Jeg kan ikke sige andet end: lad os komme videre med det her og så selvfølgelig prøve på at få ministeren til overvejende at bruge disse penge til de ting, som ligger ud over den enkelte kommune, og da ville det selvfølgelig være ekstra rart at have gulerødderne, hvor en kommune faktisk kan sige: nej, det er ikke os, det er de næste, osv. osv. Der ville ministerens indsats jo også have stor betydning. Nu har fru Ingerlise Koefoed jo været inde på en del af de steder, hvor man kunne tage fat, så det skal jeg ikke bore mere i.

Men jeg ville som sagt være mere tryk, hvis ministeren ville sige, at hun vil gøre alt for at skaffe penge og starte initiativer alle de steder, hvor hun havde mulighed for det; det ville jeg synes var helt rigtigt, og det ville jeg være mere tryk ved.

Og må jeg så til sidst, for at det skal være soleklart, spørge: det, vi nu snakker om, og det, ministeren snakkede om, er det de 1,4

mill. kr., eller er det de 700.000 kr.? Det synes jeg må være helt klart.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

For det første vil jeg sige, at efter min opfattelse er det klart de 1,4 mill. kr., idet flertallet har ønsket kontoen opført uændret, som den var i 1985.

Dernæst vil jeg nødig have, at resten af debatten skal forløbe med den bemærkning hængende i luften, at ministeren havde onde hensigter.

Og over for hr. Jimmy Stahrs bemærkninger om at sætte noget i gang vil jeg gerne understrege, at den besparelse, der har fundet sted på de 1,4 mill. kr., men som nu ikke finder sted alligevel, er jo fremkommet på baggrund af, at vi var nødt til at sætte noget i gang på andre områder. Man kan vel ikke forvente, at et kulturministerium kan fastfryse alle sine konti og sige, at det hele går, som det skal, for derved afskærer man sig jo fra at sætte noget nyt i gang. Der må nogle omprioriteringer til, og det er præcis derfor, vi har anset det for nødvendigt at fjerne de pågældende beløb fra denne konto, idet vi så har håbet, at det kunne klares med lokale midler fra kommunerne.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Den måde at fremstille det på, holder desværre ikke, for netop på denne konto er der jo mere end nogen andre steder tale om, at det er kortvarige indsatser, der ændrer sig fra år til år, altså næste år er det ikke Den rullende Rottfestival, eller hvad det nu er, der skal have penge. Der sker hele tiden en forandring, og derfor kan man ikke som ministeren sige, at vi tager de penge, og så lægger vi dem over til nogle andre initiativer, for de penge, der bliver taget væk herfra, vil jo i det næste år blive brugt igen til nogle helt andre initiativer. Derfor gælder den ikke helt her.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Da vi i sin tid vedtog en dagsorden her i folketinget, der pålagde regeringen ikke at spare på kulturministeriets budget, blev det selvfølgelig klart her fra talerstolen pointeret,